

42 Я они мѣ дадохъ едно парче отъ рыба печена, и отъ пчелы сотъ,

43 И зема та яде предъ нихъ.

44 И рече имъ: тѣа са онѣа (словеса) които ви дамахъ кога-то юще вехъ съ васъ, защо требва да се свѣршатъ сички те онѣа (пророчества) цюто са написани въ законатъ Моусеовъ и въ пророцы те, и въ псалмы те (Давидовы) за мене.

45 Тогава имъ отвори оумжтъ да разумѣатъ писанѣа та.

46 И рече имъ: защо така е писано, и така требваше да пострада Христосъ, и въ третѣатъ день да воскресне отъ мертвы те.

47 И да се проповѣда въ негово то име покланіе, и прощеніе грѣхвѣвъ въ сички те язы-

цы, като се начне това (проповѣданіе) отъ Іерусалимъ.

48 Я вые сте свидѣтели на тѣа (предреченны те).

49 Н ето азъ цѣ пратимъ въѣшатіе то на Отца моего на васъ: а вые седете во градъ Іерусалимъ, докле да се вблечете съ сила отъ горе.

50 Н като ги изведе вънъ до Виланіа: вдигна рѣце те си и благослови ги.

51 И като ги благословаше, отстѣпи отъ нихъ, и возносеше на небо то.

52 Я они мѣ се поклониха, и вѣрнахасе во Іерусалимъ съ радостъ велика.

53 И веха всегда въ церква та, хвалаше и благославаше Бога, аминь.

